

NEKE METRIJSKE KARAKTERISTIKE UPITNIKA ZA MJERENJE STAVOVA UČENIKA BEZ TEŠKOĆA U RAZVOJU PREMA UČENICIMA S POSEBNIM POTREBAMA

REA FULGOSI-MASNJAK I SUNČICA DALIĆ-PAVELIĆ

Primljeno: rujan 2001.
Prihvaćeno: studeni 2001.

Stručni rad
UDK: 373.3/4:
376.4

U radu se provjeravaju metrijske karakteristike »Upitnika za mjerenje stavova učenika bez teškoća u razvoju prema učenicima s posebnim potrebama«. Upitnik je namijenjen prikupljanju podataka o stavovima učenika bez teškoća u razvoju prema učenicima usporenog kognitivnog razvoja koji su integrirani u redovne osnovne škole.

Istraživanje je provedeno na uzorku učenika petih razreda osnovne škole (N=60). Rezultati pokazuju zadovoljavajuću unutarnju pouzdanost i osjetljivost Upitnika. Faktorskom analizom dobivena su dva interpretabilna faktora koji su nazvani: »Mišljenje o školovanju učenika s posebnim potrebama« i »Direktni kontakti s učenicima s posebnim potrebama«. Kriterijska valjanost provjerena je na temelju dva vanjska kriterija: spol i stručna sprema majki.

Ključne riječi: stavovi učenika, metrijske karakteristike

Uvod

Odgodno obrazovna integracija djece s posebnim potrebama svjetski je proces koji je u našoj zemlji prisutan dobrih 10 godina. Taj je proces moguć samo ako su zadovoljene sve pretpostavke integracije, a one se najčešće dijele na subjektivne, objektivne i organizacijske. Među najvažnijim subjektivnim pretpostavkama integracije jesu svi subjekti koji su uključeni u odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju djece s posebnim potrebama, a to su sama djeca s posebnim potrebama, djeca bez teškoća u razvoju, učitelji, defektolozi, stručni suradnici i roditelji djece sa svim svojim stavovima i predrasudama.

Da bismo uopće mogli govoriti o eventualnom uspjehu – neuspjehu integracije moramo spomenuti ulogu stavova djece bez teškoća u razvoju prema uključivanju učenika s posebnim potrebama u redovan razred. Uključivanje učenika s posebnim potrebama u redovan razred ne osigurava automatski i prihvaćenost takvog djeteta od strane djece bez teškoća u razvoju (Johnson,

Lavelly, Cline 1975; Rosenber, Gaier 1977). Često se događa da se učenik s posebnim potrebama smještava u redovne razrede bez imalo pripreme djece bez teškoća u razvoju.

Stav bismo mogli definirati kao tendenciju ili predispoziciju pojedinca da evaluira objekt ili simbol tog objekta na određeni način (Katz, Stotland, 1959. prema Fulgosi-Masnjak, 1989.).

Stav je "trajni sistem pozitivnog ili negativnog ocjenjivanja osjećaja i tendencije preuzimanja akcija za ili protiv u odnosu na različite objekte" (Krech, Crutchfield i Ballachey, 1972.).

Mnogobrojne, različite definicije stava vrlo su slične i naglašavaju da je bit stavova u tome što predstavljaju tendencije koje usmjeravaju naše ponašanje. U tim definicijama naglašena je tendencija reagiranja prema okolini ili situaciji izvan nas. Suvremene analize stavova, pa tako i stavova prema osobama – djeci s teškoćama u

* kontakt adresa: ERF, Kušlanova 59a, Zagreb